

Lovforslag nr. L 90. Fremsat den 28. november 1984 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Nedbringelse af arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger m.v.).

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983, som ændret senest ved lov nr. 00 af 00. december 1984 foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til § 36 affattes således:

»Bortfald af anerkendelse m.v.«

2. I § 38 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Arbejdsministeren kan bestemme, at statens refusion og forskud, jfr. § 79, stk. 1 og 2, til en kasse helt eller delvis tilbageholdes, indtil kassen har fulgt et pålæg, som direktøren for arbejdsløshedsforsikringen har udstedt efter loven eller bestemmelser, der er fastsat efter denne.«

3. I § 57 indsættes efter stk. 5:

»Stk. 6. Dagpenge kan kun udbetales, hvis tidspunktet for og årsagen til medlemmets sidste arbejdsophør samt varigheden af medlemmets sidste arbejdsforhold dokumenteres.

Stk. 7. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med rådet for arbejdsløshedsforsikringen nærmere regler om, hvorledes kravet efter stk. 6 skal opfyldes og kan fastsætte regler, der fraviger stk. 6 i nærmere angivne tilfælde.«

4. § 68, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Et deltidsforsikret medlem, der i en periode på 13 uger har arbejdet mere end 30 timer om ugen, skal anmelde dette til kassen.«

5. § 71, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når et medlem, der i henhold til § 68, stk. 1 eller 2, betragtes som deltidsforsikret, i en periode på 13 uger før ledigheden har arbejdet mere end 30 timer om ugen.«

6. I § 79, stk. 1 indsættes efter »§§ 38,«: »79, stk. 3,«

7. I § 79 indsættes efter stk. 2:

»Stk. 3. Krav på refusion bortfalder, og udbetalte beløb skal tilbagebetales i det omfang kassen ikke efter anmodning forelægger dokumentation i overensstemmelse med regler, der fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan tillade, at stk. 3 fraviges, når ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte regler om, hvilket dokumentationsmateriale, der kan kræves forelagt og om, hvor længe materialet skal opbevares.«

8. § 86, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen ikke

krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales.«

9. I § 86 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte regler om administrationen af *stk. 2, 1. pkt.*, herunder om at *stk. 2, 1. pkt.* kan fraviges i ganske særlige situationer.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

10. § 89, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan foretage regnskabs- og kasseeftersyn i kasserne.«

11. § 91, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4. varigheden af medlemmets sidste arbejdsforhold, tidspunktet for og årsagen til et medlems arbejdsophør.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1985. § 1, nr. 7, finder første gang anvendelse med hensyn til refusion, der vedrører udgifter, der er afholdt efter 1. april 1985. § 1, nr. 8, finder første gang anvendelse med hensyn til udbetalinger, der har fundet sted den 1. april 1985 eller senere, medens de tidligere regler finder anvendelse på udbetalinger, der er foretaget før denne dato.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473; tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321;) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983. Loven er senere ændret ved lov nr. 118 af 28. marts 1984 (Folketingstidende 1983-84, FF. sp. 2012, 2912 og 3014) og ved lov nr. 238 af 23. maj 1984 (Folketingstidende FF. sp. 5207, 6345 og 6692).

Der er fremsat forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Deling af arbejdsdirektoratet m.v.), L 55. I dette forslag foreslås arbejdsdirektørens beføjelser vedrørende arbejdsløshedsforsikringen tillagt direktøren for arbejdsløshedsforsikringen og landsarbejdsnævnets funktioner overdraget til et nyoprettet rådgivende organ, rådet for arbejdsløshedsforsikringen. Endvidere foreslås, at der skabes overensstemmelse mellem den måde på hvilke udbetalingerne fra staten til kasserne foregår og lovteksten i arbejdsløshedsloven. Nærværende forslag er affattet under hensyntagen hertil.

Dette er grunden til, at lovforslagets § 1 har formuleringen, som ændret senest ved lov nr. 00 af 00. december 1984. Ved denne formulering er det forudsat, at det lovforslag, der vedrører deling af arbejdsdirektoratet, vedtages inden 3. behandling af dette lovforslag.

I marts 1984 besluttede arbejdsministeren at nedsætte et udvalg til vurdering af problemet vedrørende arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger. Baggrunden for ministerens beslutning var, at resultaterne fra arbejdsdirektørens tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløshedskasser havde vist, at der sker fejludbetalinger fra arbejdsløshedskasserne af en uacceptabel størrelsesorden, hvilket påfører staten betydelige merudgifter.

Udvalget fik til opgave at analysere baggrunden for fejludbetalingerne og deres omfang og med udgangspunkt heri fremkomme med forslag til, hvorledes der bedst muligt sikres en korrekt admi-

nistration af arbejdsløshedsforsikringen i forbindelse med arbejdsløshedskassernes udbetalinger af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn.

Udvalget afgav den 14. september 1984 betænkning, hvori udvalget foreslår en række ændringer både af administrativ og af lovmæssig karakter. Der er fra udvalgets side dels fremlagt forslag der skønnes at have en umiddelbar effekt dels forslag, der må betragtes som mere langsigtede.

Udvalget har søgt at danne sig et skøn over omfanget af fejludbetalingerne i 1984. Udvalget har som udgangspunkt anvendt de foreløbige resultater fra stikprøverne vedrørende 1981, hvilket – under forudsætning af at de i 1981 gældende forhold også gjaldt i 1984 – ville give et beløb på ca. 825 mill. kr. i for meget udbetalte dagpenge i 1984. På baggrund af stikprøveresultaterne har udvalget vurderet den forventede effekt af allerede iværksatte initiativer og når frem til det resultat, at fejludbetalinger vedrørende arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge må skønnes at påføre systemet en merudgift på ca. 525 mill. kr. i 1984 (600 mill. kr. for meget og 75 mill. kr. for lidt).

Fejludbetalinger af denne størrelse må betragtes som uacceptable, og regeringen finder det derfor vigtigt at få gennemført både administrative og lovmæssige ændringer, der vil medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne yderligere allerede i 1985.

Udvalget har undersøgt en lang række forhold, der kan være medvirkende til, at der sker store fejludbetalinger. Disse undersøgelser har resulteret i en række forslag til ændringer vedrørende styring, administration, tilsyn og regelsæt.

Det er på grund af forslagernes forskelligartede karakter nødvendigt at iværksætte en etapevis opfølgning af betænkningen, som skal ske dels ved lovændringer dels ved administrative ændringer.

Nærværende lovforslag er et led i opfølgningen af udvalgets betænkning. Lovforslaget omfatter de forslag, som kan gennemføres hurtigt og som hurtigt påvirker omfanget af fejludbetalingerne. Der vil samtidig blive gennemført en række administrative ændringer.

Nedenfor er også redegjort for de påtænkte administrative ændringer af forsikringssystemet.

Lovændringer.

1. For at øge kassernes økonomiske incitament til at etablere et hensigtsmæssigt administrationsapparat, som sikrer, at der foretages en grundig gennemgang af udbetalingsmaterialet og medlemmets forhold, forinden en dagpenge- eller efterlønsudbetaling finder sted, foreslås det, at der ikke ydes statsrefusion til dækning af fejludbetalinger, jfr. § 1, nr. 8.

Dette forslag har udvalget fremsat på baggrund af en undersøgelse af arbejdsløshedsforsikringssystemet i andre lande, bl.a. Sverige.

Ved denne undersøgelse viste det sig, at der i Sverige ikke ydes statstilskud til dækning af konstaterede fejludbetalinger. Dette medfører, at hvis en kasse har en dårlig administration, vil medlemmerne skulle betale mere i bidrag for at dække kassens udgifter. Det skal dog bemærkes, at således som det svenske arbejdsløshedsforsikringssystem er opbygget træffer kassen ikke det samme antal skønmæssige afgørelser som de danske arbejdsløshedskasser.

Forslaget indebærer en risiko for flere klagesager fra medlemmerne og dermed et større pres på ankesystemet, men forslaget indebærer samtidig et væsentligt økonomisk incitament til selvkontrol.

Der foreslås endvidere, at en kasses krav på refusion gøres betinget af, at kassen har eller kan fremskaffe dokumentation, jfr. § 1, nr. 7. Baggrunden for forslaget om dokumentation er, at det ved tilsyn med kasserne har vist sig, at den eksterne dokumentation (oplysninger fra medlemmet m.v.) ofte er mangelfuld.

Forslaget medfører ikke, at der nægtes en kasse refusion, hvis kassen ikke har det krævede materiale parat, men kassen får ikke refusion, hvis materialet ikke kan fremskaffes. Forslaget har således en præventiv effekt, idet kassen vil være opmærksom på, at dokumentationsmaterialet skal være til stede, forinden udbetalingen finder sted.

2. En væsentlig del af administrationen og udbetalingerne af dagpenge m.v. sker på grundlag af erklæringer, afgivet af medlemmerne – de såkaldte »tro- og love erklæringer«. Direktoratets stikprøveundersøgelser har vist, at en af de store fejlkilder i arbejdsløshedsforsikringssystemet er sådanne erklæringer.

Det foreslås derfor, at retten til dagpenge betinges af, at tidspunktet for og årsagen til et medlems

arbejdsophør samt varigheden af medlemmets sidste arbejdsforhold skal dokumenteres.

3. Endelig foreslås, at arbejdsministeren kan bestemme, at statens refusion og forskud til en kasse helt eller delvis kan tilbageholdes, indtil kassen har fulgt et af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen udstedt pålæg, jfr. § 1, nr. 2. Baggrunden for dette forslag er, at det i praksis har vist sig, at der er behov for en »mellemsanktion«, hvor en kasses forhold ikke er af en sådan art, at reglerne om fratagelse af statsanerkendelse eller refusionsbortfald kan bringes i anvendelse.

4. For at fritage kasserne for at skulle skønne over, om et arbejde skal betragtes som merarbejde af tilfældig karakter, foreslås det ved overflytning af et medlem fra at være deltidsforsikret til fuldtidsforsikret at kræve 13 ugers fuldtidsarbejde mod i dag 5 ugers fuldtidsarbejde, jfr. § 1, nr. 4 og 5.

Det foreslås endelig, at de årlige tilsynsbesøg i kassernes hovedafdeling afløses af tilsynsbesøg i kasser; hvor regnskabsmaterialet specielt giver baggrund for yderligere undersøgelser, jfr. § 1, nr. 9.

Administrative ændringer.

Udvalget vedrørende arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger har tillige stillet en lang række forslag til ændringer, der kan gennemføres administrativt. Der er også inden for denne gruppe både forslag, der kan gennemføres hurtigt, og som hurtigt påvirker omfanget af fejludbetalinger og forslag, der må betragtes som mere langsigtede.

På denne baggrund har arbejdsministeren umiddelbart efter betænkningens afgivelse anmodet direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om at overveje, hvorledes de administrative ændringer kan gennemføres bedst muligt, samt anmodet direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om at påbegynde gennemførelsen af den administrative opfølgning af betænkningen, herunder hurtigst muligt at foretage de administrative ændringer, som kan gennemføres hurtigt.

1. Der vil således administrativt blive stillet krav til den enkelte kasse om at udarbejde en ajourført beskrivelse af kassens administrative rutiner, herunder de edb-systemer som kassen anvender. Denne beskrivelse skal løbende ajourføres.

Det vil medføre en mere ensartet praksis – i hvert fald hos de arbejdsløshedskasser, der idag ikke har en beskrevet forretningsgang – og det vil

endvidere lette revisorerne med deres vurdering af kassernes administrative forhold.

2. Det vil endvidere ved den kommende revision af revisionsinstruksen den 1. januar 1985 blive præciseret, hvilke oplysninger kassernes statsautoriserede revisorer skal afgive til direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen vedrørende kassernes forretningsgange.

Direktoratet vil pålægge revisorerne at efterkontrollere de udarbejdede beskrivelser af arbejdsløsheds-kassernes forretningsgange og edb-systemer og direktoratet vil præcisere, hvilke oplysninger revisorerne skal afgive til direktoratet i forbindelse med deres undersøgelser af udbetalingsmaterialerne.

Dette vil betyde, at direktoratet får flere umiddelbart anvendelige oplysninger til brug for sit tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløhedskasser.

3. Endvidere arbejder direktoratet med at opstille krav til kassernes edb-systemer og administrative rutiner, hvilket dels kan give et væsentligt bedre grundlag for tilsynsarbejdet, dels er føste led i en eventuel etablering af et sammenhængende edb-system til kontrol med udbetaling af dagpenge m.v.

4. Direktoratet undersøger mulighederne for at iværksætte et samarbejde med andre registre i tilsynsøjemed. Første led i denne undersøgelse er et samarbejde med statsskattedirektoratet, og arbejdsdirektoratet forventer i første halvdel af 1985 at kunne fremlægge de første resultater af dette samarbejde.

Direktoratet vil på baggrund af erfaringerne herfra tage stilling til, om der er behov for at udvide samarbejdet med andre registre for at forenkle tilsynsvirksomheden.

5. Der vil dernæst blive foretaget en sammenkrivning og justering af de retningslinier, som findes på tilsynsområdet, og de centralt baserede stikprøveundersøgelser vil blive suppleret med lokaludtræk til de enkelte arbejdsformidlingskontorers tilsynsafdelinger. Der vil ske en løbende opfølgning over for de enkelte kasser, når det skønnes nødvendigt.

6. Direktoratet vil endvidere foretage en gennemgribende sanering af normerne for kassernes bogføring og regnskabsaflæggelse, og der vil i til-

knytning hertil blive udarbejdet en ny bekendtgørelse for regnskabstilsynets virksomhed.

7. Udover det ovenfor omtalte krav om dokumentation for arbejdsophør vil der administrativt ske en skærpelse af kravet om dokumentation for, om arbejdskravet (kravet om, at medlemmet skal have haft 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år som betingelse for dagpengere) er opfyldt.

8. Direktoratet vil endvidere administrativt foretage ændringer i opgaverne i arbejdsformidlingens tilsynsafdelinger. Således vil – som en forsøgsordning – tilsynsafdelingernes forhåndsvurderinger i vægrings- og rådighedssager ophøre.

Efter gældende praksis foretager tilsynsafdelingerne denne forhåndsvurdering og indberetter herefter kun de sager til kassen, hvor der efter tilsynsafdelingens opfattelse skønnes at blive tale om karantænemæssige konsekvenser for det pågældende medlem.

Denne forhåndsvurdering skal ikke længere foretages af tilsynsafdelingerne. I stedet vil kasserne i alle tilfælde skulle træffe en afgørelse i 1. instans.

Ændringen vil medføre en administrativ lettelse for tilsynsafdelingerne, som dermed vil få frigjort ressourcer til det øvrige tilsynsarbejde. Tilsynsafdelingen foretager dog en registrering i forbindelse med fremsendelsen til kassen.

9. Derudover vil direktoratet iværksætte en omfattende justering og formel sammenskrivning af de gældende administrative regler og forskrifter. Direktoratet vil i forbindelse hermed søge at forenkle forskrifterne, især med hensyn til sprogbrug.

Denne administrative opfølgning må betragtes som mere langsigtet, men den vil blive iværksat nu, da der er et stort behov for et mere overskueligt og brugervenligt regelsæt.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Der har løbende været arbejdet med at nedbringe fejludbetalingerne af dagpengene, jfr. herved at der i indledningen til de almindelige bemærkninger er nævnt, at udvalget har vurderet, at merudgifterne som følge af fejludbetalingerne siden 1981 – som følge af de initiativer, der allerede er iværksat – er nedbragt fra ca. 825 mill. kr. årlig (1981) til ca. 525 mill. kr. årlig (1984).

Det er særdeles usikkert at skønne over, hvor stor reduktionen af fejludbetalingerne bliver ved gennemførelse af nærværende lovforslag og de

ovenfor omtalte administrative ændringer. Det er således f.eks. vanskeligt at sætte konkrete tal på reduktionen af fejludbetalingerne, som følge af forslaget om, at arbejdsministeren kan bestemme, at en kasses refusion og forskud på dagpenge skal tilbageholdes, indtil kassen har fulgt et af arbejdsdirektøren udstedt pålæg, og som følge af forslaget om, at en arbejdsløshedskasse ikke har krav på refusion af dagpenge-/efterlønsudgifter, for hvilke ekstern dokumentation ikke foreligger og ej heller kan fremskaffes. Endvidere vil forslaget om ikke at yde statsrefusion til dækning af fejludbetalinger medføre en besparelse.

Arbejdsministeren forventer, at der som følge af den række initiativer, der nu er iværksat med henblik på at nedbringe fejludbetalingerne m.v., vil kunne opnås besparelser på i alt ca. 300 mill. kr. i 1985 set i forhold til 1984.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 2.

For at give mulighed for at iværksætte sanktioner over for en kasse i situationer, hvor reglerne i arbejdsløshedslovens § 38 om bortfald af anerkendelse og helt eller delvis bortfald af statens refusion ikke kan tages i anvendelse, foreslås det, at arbejdsministeren kan tilbageholde en kasses refusion og forskud helt eller delvis, indtil kassen har fulgt et af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen udstedt pålæg. Refusionen/forskuddet vil blive efterbetalt, når kassen har fulgt arbejdsdirektørens pålæg.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 11.

Retten til dagpenge betinges af, at tidspunktet for og årsagen til et medlems sidste arbejdsophør samt varigheden af et medlems sidste arbejdsforhold dokumenteres. Som udgangspunkt skal dokumentationen fremskaffes ved, at arbejdsgiveren på begæring oplyser om tidspunktet for og årsagen til medlemmets arbejdsophør, samt om varigheden af medlemmets sidste arbejdsforhold jfr. § 91.

Det skal bemærkes, at forslaget indebærer en ændring af standardvedtægtens bestemmelser om, at medlemmet, forinden udbetaling af dagpenge kan finde sted, skal have underskrevet en tro- og

loveerklæring om blandt andet datoen for og årsagen til arbejdsophøret.

Det er ikke hensigten, at et medlem skal udelukkes fra dagpenge, hvis det alene skyldes udefra kommende omstændigheder, at dokumentationen ikke kan fremskaffes.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bebyrder sig derfor til at fastsætte nærmere regler om dokumentationens art, herunder regler om undtagelser fra kravet om dokumentation.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan endvidere gøre undtagelse vedrørende særlige medlemsgrupper som f.eks. løsarbejdere, der ansættes fra dag til dag, for hvilke det ikke vil være hensigtsmæssigt at kræve dokumentation i form af en arbejdsgivererklæring.

Til nr. 4 og 5.

Der kræves i dag 5 ugers fuldtidsarbejde for at overgå fra deltids- til fuldtidsforsikring. Merarbejde (på fuld tid) af tilfældig karakter tælles ikke med ved beregning af de 5 uger.

Det foreslås, at der ved overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring fast kræves 13 ugers arbejde på fuld tid, uanset om arbejdet er merarbejde af tilfældig karakter.

Ændringen medfører en administrativ aflastning af arbejdsløshedskassernes administration, fordi der bliver færre overflytningssager, og fordi kasserne ved en fast grænse på 13 uger fritages for at skønne, om arbejdet skal betragtes som merarbejde af tilfældig karakter (som f.eks. vikaropgaver).

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 7.

Efter de gældende regler er en arbejdsløshedskasse ansvarlig for en manglende indhentelse af dokumentation, såfremt undladelsen heraf har medført, at der er fundet en fejludbetaling sted.

Denne ordning foreslås videreført og udbygget, ved at der indføres en betingelse i loven om, at refusion fra staten kunne gives, hvis der foreligger korrekt dokumentation ved udbetalingen, eller hvis kassen kan fremskaffe denne dokumentation. Efter denne regel vil kassen miste refusionen, selv om det ikke kan konstateres, at der har fundet en fejludbetaling sted, hvis kassen ikke kan fremskaffe dokumentationen. Direktøren for arbejdsløsheds-

forsikringen bemyndiges til at fastsætte regler for forelægningen af dokumentationen.

Der er givet arbejdsministeren en bemyndigelse til at fravige bestemmelsen, når ganske særlige omstændigheder taler herfor. Denne bemyndigelse er kun forudsat anvendt i tilfælde, hvor det på grund af udefra kommende omstændigheder ikke er muligt at fremskaffe dokumentationen, og hvor der ikke er tegn på fejludbetalinger. Som eksempel herpå kan nævnes brand og lignende.

Bestemmelsens stk. 5 giver direktøren for arbejdsløshedsforsikringen hjemmel til at fastsætte nærmere regler for hvilket dokumentationsmateriale, kassen skal kunne forelægge og hvor længe, dette kan kræves opbevaret.

Det skal endvidere bemærkes, at i de tilfælde, hvor kassen skal tilbagebetale udbetalte beløb, kan staten modregne i de beløb, som kassen skal have udbetalt. Der vil ved tilbagebetaling, herunder modregning naturligvis blive taget de fornødne hensyn, således at kassen fortsat kan opfylde sine løbende forpligtelser til at udbetale dagpenge m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 og 9.

Det foreslås, at en kasse ikke har ret til refusion i de tilfælde, hvor der er sket en fejludbetaling. Medlemmet vil stadig skulle tilbagebetale det fejlagtigt udbetalte beløb til kassen, hvis medlemmet gøres ansvarlig for fejludbetalingen.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bemyndiges til at fastsætte regler, der fraviger be-

stemmelsen i ganske særlige situationer. Der tænkes her på de tilfælde, hvor hverken kassen eller medlemmet i dag gøres ansvarlig for fejludbetalingen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10.

Efter den nugældende bestemmelse påhviler det direktøren for arbejdsløshedsforsikringen at foretage regnskabs- og kasseeftersyn hvert år i alle kasser.

Det foreslås, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen foretager regnskabs- og kasseeftersyn i det omfang, det skønnes hensigtsmæssigt.

Ændringen medfører, at direktøren kan koncentrere regnskabs- og kasseeftersynene om de kasser, hvis forhold specielt giver anledning hertil, hvilket på baggrund af revisionsinstruksen må antages at give mulighed for en bedre udnyttelse af ressourcerne i regnskabstilsynet.

Til § 2.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. april 1985 dog således, at nr. 7 først finder anvendelse med hensyn til refusion, der vedrører udgifter, der er afholdt efter 1. april 1985. Endvidere finder nr. 8 første gang anvendelse med hensyn til udbetalinger, der har fundet sted den 1. april 1985 eller senere, medens de tidligere regler finder anvendelse på udbetalinger, der er foretaget før denne dato.